

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se pa 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

U pravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 16. maja.

Bilo je baš pred dvema leti, da so avstrijski narodi z burnim veseljem in glasno navdušenostjo pozdravljali prelepo belgijsko kraljico, katera je tedaj obhajala svojo poroko z dedičem staroslavni Habsburžanov, z našim prestolonaslednikom Rudolfom. Zopet so se obnovili oni zorni majni dnevi in glej! uradna „Wr. Zeitung“ donša celemu razprostranemu cesarstvu preveselo novico, da je nebo blagoslovilo ta zakon in da se že meseca avgusta pričakuje — veseli dogodek v naši presvitlej cesarske rodbini!

Vemo sicer, da je radostna ta vest po vsej monarhiji in mej vsemi avstrijskimi narodi vzbudila nehlinjeno veselje; vsaj jo ni več države po Evropi, kjer bi vladujoča dinastija uživala toliko ljubezni, toliko globoko ukoreninjene srčne udanosti, nego baš v naši Avstriji. Habsburžani so ustvarili to državo, z modro in krepko roko so jo varovali skozi šeststo let ter jo povzdignili do današnjega blagostanja — in to čutijo dobro vsi avstrijski narodi. In vender bi trdili na ravnost, da pri nobenem narodu našega cesarstva dinastičen čut ni razvit v istej meri, kakor pri nas in da se majhni in borni narod slovenski pred vsemi drugimi plemeni odlikuje z brezpogojno zvestobo, z neomahljivo udanostjo. Uzrok tej redkej zgodovinskej prikazni pa ne tiči v golej fizičnej trajavosti; slovenska udanost izvira ob enem iz hvaležnega čuta, da je le milostljiva in pravična politika habsburških vladarjev naš narod rešila pretečega pogina, narodne smrti. Bridka

osoda polabskih Slovanov zadela bi tudi Slovenstvo, in od dveh kulturnih narodov obdano bi se hitro pogreznilo v sovražnih valovih, ako ne bi bilo našlo mirno zavetje v habsburškej Avstriji. Neskajeni srčni čut in zdrava pamet podpirata slovensko lojalnost, in če se bodejo letos o priliki šeststoletnice po vsem slovenskem svetu razlegali navdušeni pozdravi visokemu cesarskemu gostu, če bode ves narod privrel, da dokaže svojemu carju in vladarju staroslovensko zvestobo — bodejo vse te ovacije gotovo le naravni izjav srčnih čutil, a nikakor ne uradno aranžirane, hladno preračunjene formalitete!

In baš zarad tega, ker je narod slovenski tako zvesto udan svojej vladarskej rodbini, prozročila je prevesela vest, katero je nam uradni list objavil na binkoštno nedeljo, po vsem Slovenskem **odkritosrčno radost in neskajeno veselje**. In ker je naša naloga, tolmačiti narodne terjatve in želje, izražati to, kar narod čuti, za to javljamo v imenu slovenskega naroda presvitlej gospej najiskrenejše svoje nade in želje. Bog daj, da se obistini upanje, s katerim tudi slovenski narod težko in željno pričakuje novic, katere mu bodejo dohajale iz Laksenburga — meseca avgusta!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. maja.

Ob enem s cesarskim patentom, ki razpušča **deželni zbor** kranjski, priobčuje „Wiener Zei-

tung“ drugi patent, ki sklicuje deželne zборе Nižje Avstrije, Solnograške, Štajerske, Šlezije, Tirolske, Bukovine, Dalmacije, Goriške in Gradiške ter Istre. Ti deželni zbori so sklicani v naslednje dni v svoja postavna zbirališča in sicer: deželni zbor nadvojvodine Avstrije pod Anizo v dan 21. maja 1883; deželni zbor vojvodine Solnograške, Štajerske in Šlezijske v dan 28. maja t. l., deželni zbor poknežene grofije Tirolske v dan 4. junija; deželni zbor vojvodine Bukovine v dan 20. junija; deželni zbor kraljevine Dalmacije v dan 25. junija; deželni zbor Goriški in poknežene grofije Gradiške ter mejne grofije Istre pa v dan 16. avgusta 1883. — Glede českega deželnega zbora se vedno še zatrjuje, da bode v kratkem razpuščen. „Montags Revue“ poroča, da je njega razpust že dognana stvar.

Glede jesenskega zasedanja **državnega zbora** sta se, kakor piše „Pester Lloyd“, grof Taaffe in dr. Smolka tako dogovorila, da se bode zbornica poslancev ob enem z delegacijami, ki zborujejo letos na Dunaj, sklical najpozneje do 15. oktobra. Vlada izrekla je baje željo, da naj bi se budget za l. 1884. še tekom leta 1883. dognal. Dr. Smolka hoče tej želji ustreči pod uvetom, da se vlada drži gori imenovanega časa za sklicanje državnega zbora.

Vnanje države.

Vladujoči senat **Ruske** poda se danes v Moskvo, kamor je že prej odšla sveta synoda. Vladujoči senat imel bode svoje seje od 22. maja do 10. junija. Dne 22. maja dospó v Moskvo dvanajsteri ruski hierarhi, namreč metropolit iz Novgoroda in Kijeva, nadškofje iz Chersona, Varšave, Kazana, Rjezana, Tule, Kišeneva in Tvera, in pa škofje iz Kostrome, Vladimira, Jaroslava in Vologde. Sveti synodi bode predsedoval metropolit Novgorodski, Izidor. — V ponedeljek podal se je nadceremonienmeister grof Pahlen z dvorno pisarno v Moskvo. Diplomatični kor odpotuje 17. in 19. t. m., nemško poslaništvo pa s posebnim vlakom v dan 18. maja.

LISTEK.

Stotnikova hči.

(Roman A. S. Puškina, poslovenil —r.)

Štirnajsto poglavje.

Sodba.

(Dalje in konec.)

Marijo Ivanovno sprejeli so moji stariši z iskreno gostoljubnostjo, s kakoršno so se odlikovali ljudje v starih časih. Videli so v tem božjo dobrotljivost, da so mogli sprejeti in tolažiti ubogo siroto. Hitro so se iskreno navezali na njo, ker ni bilo mogoče poznati pa ne ljubiti jo. Moj oče ni imel več moje ljubezni za prosto neumnost; mati je pa le to želela, da bi njen Peterček vzel stotnikovo hčerko.

Vest o mojem zaporu osupnila je moje stariše. Marija Ivanovna pripovedovala jim je tako priprosto o mojem čudnem znanji s Pugačevom, da neso imeli nobenih skrbi zaradi tega, in so se jej često smejali prav iz srca. Oče ni mogel verjeti, da bi bil jaz zamotan v gnusni punt, katerega namen je bil izpodkopati prestol in iztrebiti plemstvo. Strogo je povpraševal Saveljiča. Sluga ni tajil, da je njegov gospod bil pri Pugačevu v gosteh, in da ga je odlikoval ta zlodej, a klet se je, da o izdajstvu ni

slišal ničesar. Moji stariši so se pomirili in potrpežljivo čakali boljših poročil. Marija Ivanovna bila je pa v velikih skrbeh, a molčala je, kajti bila je skromna in pozorna.

Preteklo je nekaj tednov . . . Kar dobi moj oče pismo iz Petrograda od svojega sorodnika kneza * * *. Knez pisal je o meni. Po navadnih začetnih besedah pisal je, da je žalibog prejasno dokazano, da sem se udeležil punta, da bi bil imel biti obešen. A carica pomilostila je radi očetovih zaslug in njega visoke starosti hudodelnega sina od te sramotne kazni, in velela me samo odposlati v kak oddaljen kraj v Sibirijo.

Ta nepričakovani udarec je skoraj ubil mojega očeta. Izgubil je svojo trdno voljo in njegovo gorje (navadno nemo) izlivalo se je v britkih tožbah. Kako? ponavljal je ves pobit. Moj sin se je udeleževal Pugačevljevih del! Pravični Bog, kaj sem doživel! Carica ga je rešila smrti? Kaj meni to pomaga? Ali je smrtna kazen tako strašna: moj praded bil je kaznovan s smrtjo, ker je branil to, kar je bilo sveto njegovej vesti; moj oče je bil dejan ob glavo ob enem z Volinskim in Hruševom. Pa da se je plemenitaš izneveril prisegi, družil se z roparji in ubeglimi sužnji . . . To je sramota našemu rodu! . . . Moja mati, prestrašena od njegovega obupanja, se še vpričo njega jokati ni upala, skušala mu je dati pogum, govoreč o nevernosti in omahljivosti ljudskega mnjenja. Oče moj se ni dal potolažiti.

Marija Ivanovna trpela je bolj, kakor vsi. Prepričana, da bi se bil opravičil, ko bi se bil hotel, uganila je resnico, in očitala si je, da je ona kriva moje nesreče. A pred vsem je skrivala svoje solze in trpljenje, ter vedno premišljevala, kako bi me rešila.

Nekega večera sedel je oče na divanu in prebiral „Dvorni koledar“; a njegove misli bile so daleč, in čitanje ni napravilo nanj tacega utisa, kakor po navadi. Žvižgal je star marš. Mati je pletla volneno jopico, in solze so jej kapale na delo. Kar izpregovori Marija Ivanovna, ki je tudi sedela pri delu, da mora potovati v Petrograd in jih prositi, da bi jej dali, kar je treba na pot. Mater je to jako užalilo. Kaj v Petrograd hočeš iti? rekla je. Ali, Marija Ivanovna, hočeš zapustiti nas? Marija Ivanovna je odgovorila, da je njena bodoča sreča odvisna od tega potovanja, da gre iskat pomoči in pokroviteljstva mogočnih ljudij, kakor hči človeka, ki je pal zaradi svoje zvestobe. Moj oče povsili je glavo; vsaka beseda, ki ga je spominjala mojega zločina, zdela se mu je težko in britko očitane. Pojdi, draga moja! rekel je vzdihujoč. Mi nečemo ovirati tvoje sreče. Bog ti daj za ženina dobrega človeka, a ne nesramnega izdajalca. Ustal je in šel iz sobe.

Marija Ivanovna ostala je sama pri materi in jej razložila, kaj da namerava. Mati jo je plakaje objela in prosila Boga, da bi se jej posrečilo. Čez

— Kneza Nikita črnogorski in Aleksander bolgarski dospeta 22. t. m. skupaj v Petrogradu ter se podata s carjem 23. t. m. v Moskvo. — Iz Rige se poroča, da hoče 216 estonskih kmetov cerkvenega okrožja Balskega carjevo kronanje s tem proslaviti, da prestopijo k pravoslavni veri. — Čajkovskij komponiral je slavnostno himno, katero je zložil pesnik Majkov in katero bosta pela gospa Tavrovskaja in operni pevec Melnikov s spremljevalnim zborom, ko se bosta car in carica s krono in v purpurji podala v granovitajo palačo k slavnostnemu obedu.

Siab utis napravil je v italijanski kamori Crispi, celo pri svojih prijateljih, ko je govoreč o Oberdanku dejal, da se tako gibanje ne more imenovati nepatrijotično, za katero je umrl velikodušni mož z imenom Italije na ustnih. Po teh besedah je sam Crispi nekoliko ustavil se in Nicotera, ki je veliko pričakoval od njegovega govora, se je proč obrnil. Nekateri pravijo, da je Crispi nehoté izrazil svoje pravo čustvo, drugi velijo, da je to nalašč storil, hoteč s tem pokazati, da se bode odslej nagibal proti skrajnej levi. — Zastaja seja italijanske kamore obstajala je skoro samo iz govora Cavallotti-ja. Govornik je kritizoval notranjo politiko vlade, ter je obsojal nje zunjo politiko. Vlada da hoče zvezo z Avstro-Ogersko z bojazljivostjo zapečatiti ter da ne spoštuje niti sodni izrek; tako je na pr. rekla vlada onemu Ragosi, katerega so potniki v Vidmu oprostili, ko se je vrnil v Rim, da bi zopet prevzel svojo lekarno, da naj ne misli na to, da bi zadobil svoj patent, ter da naj se izkaže s kakim drugim delom, sicer bi se moral postaviti na avstrijsko mejo. (Ragosa je kakor znano avstrijski podanik; vlada mu je zaprla njegovo lekarno v Toscanelli pri Rimu, ker da Ragosa tolko časa nema pravice do te obrti, dokler italijanska univerza ne pripizna njegovega diploma, ki ga je zadobil na graškem vseučilišču. Ko je Ragosa se prizval, mu je bilo baje rečeno, da mu je meja vedno odprta, in ker se boji izročitve, hoče se podati v Švico.) Govornik Cavallotti obsul je potem z očitani politični položaj kamore, ki je podobna stalnej gujilobi, o kateri se še ne more reči: „putrescat ut resurgat“. Prijatelji njegovi, pravi Cavallotti, obžalujejo to, ker oni so v prvi vrsti Italijani, potem še le demokrati, nasprotniki pa pozabijo v svojem monarhičnem mšljenju dolžnosti do narodnosti. Bonghi odgovoril je živahno na zadnji odstavek predgovornika, poudarjaje, da mora biti človek monarhičen, ako hoče biti Italijan. Monarhija da je palladium Italije, katera se ima za vse zahvaliti le monarhiji. Na to polemizuje s Crispjem in Minghettijem. Tudi Cairoli bode baje govoril proti vladi.

Iz Carigrada poroča se „Pol. Corr.“ na podlagi pristnih informacij, da je lord Dufferin v pogovoru s sultanom dokazoval, da bodo reforme, katere je prvi upeljal v Egiptu, ne samo v korist tej deželi, nego tudi v prid Turčije. V teku avditence bavil se je lord Dufferin s členom 61 berlinske pogodbe, zadevajočim reforme v Armeniji ter je opomnil sultana na njegovo obljubo da bo le pospeševal upeljavo reform v Armeniji. Sultan je jako

dobrovoljno vzprejel izjave Dufferinove o Egiptu, se je sploh prav pohvalno izrekel o sedanjem stanju ob Nilu ter se je lord Dufferinu zahvalil za njega naprave v Egiptu. Glede Armenije rekel je sultan, da je zapovedal uvesti reforme po vseh provincijah. Konečno izrazil je lord Dufferin željo, da naj bi se ohranili prijateljski odnosi naj Anglijo in Turčijo. — V diplomatičnih krogih carigradskih razširjena je vest, da hoče lord Dufferin pridobiti neposredno pomoč sultanovo za svoje delovanje v Egiptu, ob enem pa da bi rad zabranil rastoči vpliv sultanov v tej deželi.

Dopisi.

Iz Žirov 15. maja. [Izv. dop.] Gospod urednik! redko kdaj dobite kak dopis od nas in tud današnji ni tak, da bi hiteli z njim v predale svojega cenjenega lista. Vender se nadejam, da mu ne zaprete pota v vašo papirno državo. Prvo, kar vam poročam, je naša cestna zadeva. Poročali smo že, da se bo nov pot naredil čez Račevo na Logatec in, dasi ima ta pot nekaj srditih nasprotnikov, ki snujejo, kakor se govori, za našim hrbtom spletke, vender je gotovo, da se bo omenjena črta vzdržala, ker ondot delati pot je pač živa potreba. Druga stvar pa, katero naj tudi izve svet sebi v pouk in v zabavo, je ta: Pri nas je neki mož, ki se čuti silo, silo spretnega advokata in se približuje vsakemu, ki ima opraviti kaj s sodnijo. Ali dasi može ume usest se na stol po župansko in nekaj petelinjih kljuk vreči na papir, se temu vkljub prigodi, da z nejasnostjo svojih pisem napravi dolgoletno pravdo in primeri se tudi, da on svoje varovance pripravi pred deželno sodnijo in celo na Žabjek k skledi ričeta, kar je izvršil ne dolgo tega. Ne bi omenjali te stvari, ako nas ne bi vodila ljubezen do kmetov, ki na jedni strani boječi se prevelikih stroškov pismena svoja dela izročajo takim, vselej in vse za denar storiti pripravljenim mojster-skazadvokatom, in ki na drugi strani v pravnih zadevah se zatekajo k možem posebne vrste, češ tu najdemo dobrega sveta, pa dobé le podpivstvo in sčuvanje. Z Bogom!

Domače stvari.

— (Iz mestnega zbora ljubljanskega.) Navzočnih je 25 mestnih odbornikov. Predseduje župan g. Grasselli, kateri pozdravi novo izvoljene gospode odbornike, proseč jih podpore, ob enem pa izreka zahvalo izstopivšim gospodom odbornikom, ki so mnogo let v mestnem zboru delali mestu na prid. Pregledovalcem današnje seje zapisnika imenuje g. župan gg. Fortunio in Peterco. Gospod župan naznani nalaže, da je došel dopis c. kr. deželne predsedništva, da je deželni zbor kranjski razpuščen in da bode volitev tistih članov volilne ko-

misije, katere ima voliti mestni zbor za volitve v Ljubljani v smislu §. 26 deželnega volilnega reda postavil na dnevni red prihodnje seje, ki bode danes osem dnij. Prošnja šolskega sluge na velikej realki, Jarneja Jereba, da se mu zaradi bolezni dovoli dvamesečni odpust, se usliši. Gospod župan se potem spomina minuli teden umrlega meščana barona Antona Codelli-ja in zbor ustane v znamenje sožaljenja. — Kmetijska družba kranjska zahvaljuje se, da hoče mesto dati brezplačno prostor za živinško razstavo ter naznanja, da je razstava zagotovljena, ker je ministerstvo dovolilo 4000 gold. podpore. Potem se prebere cela vrsta dopisov, o katerih bi človek mislil, da jih je pisala kranjska stavbena družba, ne pa deželni odbor kranjski. V teh dopisih zahteva se cela vrsta novih cest, „Lastenstrasse“, „Casinotraste“ itd., da bi bila posestva kranjske stavbene družbe pod Tivoli pripravna za zidanje. Na predlog gospoda župana sklene zbor, da se ti dopisi obravnavajo v tajnej seji.

— („Glasbene Matice“ občni zbor) bode 28. t. m., na kar opozorujemo vse člane tega prekristnega in prepotrebnege zavoda.

— (Vodstvo) mestne delegirane sodnije v Ljubljani prevzame s 1. junijem t. l. c. kr. deželne sodnije svetnik g. Tschsch. Dosedanji vodja, deželne sodnije svetnik g. Ledenic, gre k deželnej sodniji.

— (Umrli) je v torek 15. maja t. l. v Žemperku gospod Dragotin Poš, c. kr. davkarski kontrolor. Rajnik bil je vsekar iskren in neustrašljiv narodnjak, marljiv uradnik in zelo priljubljen družbenik. Blag mu spomin!

— (Urednik „Ljubljanskega buteljna“ alias „Wochenblatta“) g. Müller začel je sedaj delati konkurencu „dienstmanom“ in „komisijonarjem“. Binkoštno nedeljo, ko je svirala v kazinskem vrtu godba, pobiral je odgovorni urednik „des Organes der krainischen Verfassungspartei“ šestice pri uhodu v vrt za entré. Prosit Verfassungspartei!

— (Imenovanje.) G. Anton Toplak, pristav pri c. kr. okrajni sodniji v Slovenskej Bistrici, imenovan je pristavom pri c. kr. okrajnej sodniji v Celji in avskultant g. Anton Frass imenovan je pristavom pri c. kr. okr. sodniji v Slovenskej Bistrici.

— (Himen.) V torek 16. t. m. poročil se je g. Jan. Nosan, c. k. sodnijski pristav v Ribnici, z ljubezno gospico Karolino Blahovo, hčerjo oskrbnika graščine Ribniške.

— (Z Notranjskega.) Ne na komando niti na poziv ne, le tako slučajno sedlo je nekaj mož na binkoštni ponedeljek v Postojni okrog mize in se menilo o prihodnjem cesarskem dnevu „Logatec-Idrija“ in pa o volitvah v deželni zbor. O!

nekaj dnij so že Marijo Ivanovno odpravili na pot z zvesto Palaško in vernim Saveljičem, kateri se je, po sili ločen od mene, tolažil z mislijo, da služi mojej nevesti.

Marija Ivanovna je srečno prišla v Sofijo; ko je zvedela, da je carski dvor v Carskem Selu, sklenila je ostati tam. Odkazali so jej sobo v poštnem poslopju. Poštarjeva žena se je hitro seznanila z njo, povedala jej, da je sestričina dvornega kurjača in osvetlila jej je vse tajnosti dvornega življenja. Povedala jej je, kdaj da carica ustaja, pije kavo, hodi na sprehod, kski veliki gospodje bili so pri njej, kaj je govorila včeraj pri kosilu, koga je sprejela včeraj. Z jedno besedo, razgovor Ane Vlasjevne napolnil bi nekaj strani zgodovinskih zapiskov, in bil bi dragocen za potomce. Marija Ivanovna jo je pazljivo poslušala. Odšli sta na vrt. Ana Vlasjevna dopovedala jej je zgodovino vsacega drevoreda, vsacega mostička; ko sta se nahodili, vrnili sta se na postajo, zadovoljni druga z drugo.

Drugi dan zjutraj se je Marija Ivanovna zgodaj prebudila, oblekla se in tiho odšla na vrt. Jutro bilo je prekrasno, solnce je osvetljevalo lipine vrhove, ki so že porumeneli od hladne jesenske sape. Široko jezero lesketalo se je mirno. Prebudivši se labodi priplavali so izpod grmov na bregu. Marija Ivanovna stopala je po lepem logu, kjer je bil nedavno postavljen spomenik na čast slavnih zmag

grofa Petra Aleksandroviča Rumjancova. Kar je bel pesek angleškega plemena zalajal za njo in tekel jej naproti. Marija Ivanovna se je prestrašila in obstala. Ta trenutek zaslišala je prijeten ženski glas: Ne boj se, saj ne grize. In Marija Ivanovna zagledala je damo, sedečo spomeniku nasproti. Marija Ivanovna usela se je na drugem konci klopi. Dama jo je pazljivo gledala, a Marija Ivanovna jo je tudi skrivaj ogledovala od nog do glave. Bila je v belej jutranjej jopici, ponočnej čepici in dušegrejki. Imeti je morala kakih štirideset let. Njen obraz, polen in rudeč, kazal je nemir in ponos, njene modre oči in labko smehljanje imele so poseben čar. Dama je prva pretrgala molk.

— Vi najbrž neste od tod? rekla je.
— Tako je; še le včeraj prišla sem z dežele.
— Ali ste prišli s svojimi sorodniki?
— Ne, prišla sem sama.
— Sama! Pa ste še tako mladi.
— Jaz nemam ne očeta, ne matere.
— Prišli ste pač po kakšnem opravku?
— Tako je. Prišla sem, da oddam carici neko prošnjo.

— Vi ste sirota, najbrž imate se pritožiti čez kako krivico, ki se vam godi?
— Ne, prišla sem prosit milosti in pravice.
— Dovolite, da vprašam, kdo ste vi.
— Hči sem stotnika Miranova.

— Stotnika Miranova; pa ne tega, ki je bil poveljnik v nekej trdnjavi blizu Orenburga?

— Tako je.
Dama bila je ganjena.

— Oprostite, rekla je s še bolj prijaznim glasom: če se utičem v vašo zadevo, a jaz sem pri dvoru; povejte mi, v čem obstoji vaša prošnja, morda zamorem vam pomoči.

Marija Ivanovna ustala je in se jej zahvalila. Vse na neznanaj dami se jej je prikupilo in dajalo jej pogum. Marija Ivanovna potegnila je iz žepa zdravnan papir in podala ga neznanaj pokroviteljici. Ta ga je začela tiho čitati.

Z začetka čitala je s pazljivim in veselim obrazom; na mah se jej je premenilo lice — in Marija Ivanovna, ki je pazila na vsako njeno gibanje, prestrašila se je njenega srditega obraza, ki je bil še pred jednim trenutkom prijazen in miren.

— Vi prosite za Grineva, rekla je hladno. Carica mu ne more odpustiti. On se je pridružil samozvancu ne iz nevednosti in lahkomišljenosti, a kakor spriden in nevaren malopridnež.

— Oh, to ni res! zaklicala je Marija Ivanovna. Jaz vse vem in bom vam povedala vse. On se je samo zaradi mene počvrigel vsemu, kar ga je zadelo. Če se ni opravičil pred sodniki, se ni samo zato, ker ni hotel zaplesti mene vmes.

vseh stranij poudarjala se je živa potreba shoda županov in nekaj zaupnih mož sploh iz Postojinskega pa Logaškega okraja. Pa kdo naj skliče shod? Najkrajše in najbolj naravno je, da stori to naš državni poslanec g. Obreza. Naš spoštovani poslanec g. Obreza se je torej naprosil, da skliče po svojej previdnosti na pripravnem kraju prihodnje dni — najbrže v Postojini — takšen shod. Mi imamo v Notranjskej na čelu okrajnih glavarstev jako priljubljena in redko domača gospoda. Pa bolje je in tudi častneje za nas, da se ne čaka pri cesarskem dnevu na politične urade: iz naroda samega naravnost izviraj izjava udanosti in zvestobe! Posebe imamo pri nas v Notranjskej jako impozanten materijal v svojih županih in družih možeh. In politični uradi bodo drage volje našo inicijativo podpirali in posredovali. Druga točka je tudi važna zaradi volilcev. Treba je zrelega pogovora, ker se šepeta, da je pri nas kandidatov „upajočih“, kakor listja in trave in „špičevja“ na drevju.

— (O poškodovanji nasadov pod Tivoli.) Piše nam prijatelj našega lista: Odsek za olepšanje trudi se hvalevredno, da bi se gozdč pod Tivoli zopet zarasel in da bi se zakrile praznote. V to svrhu nasadil je mnogo stotn drevesec in grmičev. Dostikrat jezil sem se nad neumnimi dečkami, ki si režejo šibe od malih dreves in tako uničujejo trud. A mladoletnemu fantu se kaj takega odpusti. Kaj pa porečete, ako odrasli, izobraženi ljudje, ki se prištevajo mej inteligenco in kapital, neso bolj pametni nego nespametna mladež. Tako sem videl na binkoštni ponedeljek popoldne ob 4. uri, ko je nad „Švicarijo“ g. F. pl. L., c. kr. blagajnik, od takega novo usajenega drevesca svojemu sinku odrezal palico. Čudil sem se, da tako brumen mož postopa tako brezobzirno in tako malo štuje tujo last. Da ne bo g. pl. L.-u vsakokrat, kadar gre v log pod Tivoli na sprehod, treba iskati in rezat palic, dopošljem 25 soldov, da je izročite omenjenemu gospodu, ako po nje pride, da omisli fantu stalno paličko.

— (Iz celjske okolice) piše se nam v 14. dan t. m.: Slavni celjski okrajni zastop je, kakor čujemo, v svoji zadnji seji — dovolil „Cesarjevič Rudolf-ovemu sadjerejskemu društvu za Spodnji Štajer“ podporo 20 gld. iz okrajne blagajnice. To je lepo od okrajnega zastopa celjskega, da se je prvi oglasil s podporo tako prekoristnemu podvzetju, kakor je to sadjerejsko društvo. Na ravno zdaj deloma že razposlane prošnje na slavne okrajne zastope in posojilnice nadejati se je, da bodo slavni okrajni in krajni zastopi ter slavne posojilnice in drugi poklicani zavodi krepko in izdatno posnemali okrajni zastop celjski v tem hvalevrednem sklepu.

— (V tabačnej fabriki v Ljubljani) prizidala se bosta letos še dva glavna poslopja. Ta nova stavba, ki stane 60.000 gold., prične se še letos takoj po slavnostnih dneh. Dotične načrte je finančno ministerstvo že odobrilo.

— (Opustošenje gozdov.) Prijatelj našega lista nam piše: „Odkar je v Postojinskem in Logaškem okraji prepovedano sekati smereke, ki nima jo vsaj dvanajst palcev v premeru, vrgli so se nekateri barantači na dolensko stran in začelo se je brezmišlno vandalsko posekavanje. Kar celi gozdč morajo na tla in človeka srce boli, videčega kako „gajželniki“ se vozijo skozi Ljubljano. Počenši od Šmarije začelo se je po več krajih Dolenskej tako neopravičeno in blagostanju kvarno ravnanje. Čudom se čudimo, da vladni organi v tej zadevi ničesar ne vidijo, da je na Dolenskem dovoljeno, kar je v Logatci in v Postojini prepovedano, da se onkraj Postojine pogozduje skalnati Kras, pri nas pa se brez ovire, brez zadržka, tako rekoč pod očmi gozdnih nadzornikov skoro sistematično in z osupljivo temeljitostjo prireja pravi pravcati Kras. Ako se to početje ne ustavi nemudoma, bode Dolenskej tako prizadeta, da bodo še pozni vnuki čutili žalostne posledice. Tedaj pozivljamo vladne organe še jedenkrat, da čuvajo na podlagi zakonov gozdov in zabranijo ta vandalizem.

— (V vodo padel) je v soboto tri leta star otrok posestnika Bricelja v Bizoviku, in sicer v potok, v katerem perejo perice, ter je utonil.

— (Mej Bledom in Leskami) bode 17. 18. in 19. t. m. promet voz ustavljen, ker se dela nov most čez Savo.

— (Razpisana je služba) c. kr. okrajnega sodnika v Kočevju. Prošnje do 31. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. maja. Cesar vrnil se je danes zjutraj z Monakovega v Schönbrunn.

Budimpešta 15. maja. 500 pekovskih pomagačev sklenilo je „strike“, dokler mojstri ne izpolnijo njih želja. Red se ni motil.

Pariz 15. maja. Zbornica dovolila je kredit za Tonkin s 358 proti 50 glasom. Minister vnanjih zadev izjavil je, da se od nobene vlasti ni bati umešavanja. — „Union“ zatrjuje svoje poročilo, da se grof Chambord dobro počuti in da se kmalu preseli v Frohsdorf. — V provincijalnem mestu zasegli so šest anarchistov, ki so vojakom delili brošure.

Berolin 15. maja. Opazovalo se je, da se je po včerajšnjem obedu cesar jako živahno zabaval z Waddingtonom in da ga je vidno odlikoval. Isto tako prijetnega značaja bil je vzprijem pri knezu Bismarcku.

Carigrad 15. maja. Lord Dufferin odpotoval je na Dunaj.

London 15. maja. Pri Lockerbu-ji na kaledonskej železnici zaletel se je preteklo noč iz Glasgowa prišedši kurirni vlak v od Carlisle-a došli tovorni vlak. Sedem osob, mej njimi vodja lokomotive in kurjač, je ubitih, več potnikov ranjenih. Osobni vlak je popolnem razbit.

Dunajska borza

dné 16. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	70	kr.
Šebrna renta	79	05	"
Zlata renta	99	20	"
5% marena renta	93	50	"
Akcije narodne banke	839	—	"
Kreditne akcije	307	40	"
London	120	29	"
Sebro	—	—	"
Napol.	9	52	"
C. kr. cekini	5	66	"
Nemške marke	58	60	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	120	"
Državne srečke iz l. 1864	100	170	80
4% avstr. zlata renta, davka prosta	99	25	"
Ogrska zlata renta 6%	120	25	"
„ „ 4%	89	25	"
„ „ papirna renta 5%	87	50	"
9% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113	85
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	30	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	102	25	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—	"
Kreditne srečke	100 gld.	170	50
Rudolfove srečke	10	19	25
Akcije anglo avstr. banke	120	115	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	40	"

Prežalostnega srea naznanjam v svojem in v imenu svojih otrok vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Bogu vsega mogočnemu dopalo, mojega iskreno ljubljenega soproga, gospoda

Dragotina Poša,

c. kr. davkarskega kontrolorja,

po dolgi in mučni bolezni in po sprejetji sv. zakramentov za umirajočega, danes 15. maja t. l. ob 11 uri dopoldne v 30. letu njegove starosti poklicat v boljši svet.

Pogreb dražega ranjcega bo v četrtek 17. maja dopoldne.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v mnogih cerkvah.

Dražega ranjcega priporočam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem v blag spomin.

Žužemperk v 15. dan maja 1883.

Barbara Poš,
ranjcega soproga.

(333)

In goreče je pripovedovala vse, kar je že znano čitatelju.

Dama poslušala jo je pazljivo.

— Kje ste se pa vi ustavili? vprašala jo je potem, in ko je zvedela, da pri Ani Vlasjevni, rekla je s smehljanjem: Že vem. Z Bogom, nikomur ne pripovedujte o najinem snidenji. Jaz upam, da ne boste dolgo čakali odgovora na vaše pismo.

In ustala je ter odšla po pokritem drevoredu; Marija Ivanovna se je pa, polna upanja, vrnila k Ani Vlasjevni.

Gospodinja jo je kregala, da je šla tako zgodaj sprehajati se, kar škoduje zdravju mlade deklice. Prinesla je samovar, komaj je pričela za čašo čaja svoje brezkončne pripovedke o dvoru, ustavi se voz pred hišo in carski strežeh pride z naročilom, da carica vabi k sebi deklico Miranovo.

Ana Vlasjevna se je silno čudila temu. Moj Bog, zaklicala je: carica vas zahteva k dvoru. Kako je zvedela za vas? Da, kako se hočete predstaviti carici? Vi še po dvorski hoditi ne znate . . . Ali hočem vas spremiti: vender bi lahko vam kaj pomigala. Kako hočete iti v popotnej obleki? Kaj, ko bi poslali k babici, da vam posodi svoje rumeno krilo.

Carski strežeh objavil je, da hoče carica, da pride Marija Ivanovna sama in v tej obleki, v kateri jo najde. Nič se ni dalo storiti. Marija Iva-

novna usela se je na voz in odpeljala se na dvor s sveti in blagoslovi Ane Vlasjevne.

Marija Ivanovna je že slutila, kako se bo rešila njena osoda; srce jej je bilo in ježilo se. Čez nekaj minut ustavil se je voz pred dvorom. Marija Ivanovna šla je tresoča se po stopnicah. Duri so se pred njo odpirale na stežaj. Prehodila je celo vrsto sob, pot jej je kazal strežeh. Nazadnje prišla sta k zaprtim durim, in on jej je objavil, da mora carici naznaiti njen prihod in pustiti jo samo.

Misel videti carico jo je tako pretresla, da je komaj stala na nogah. Čez jedno minuto odprle so se duri in ona šla je v caričino sobo.

Carica je sedela pri toaletnej mizi. Dvorniki, ki so jo okroževali, so spoštljivo odstopili, da so naredili prostor Mariji Ivanovni. Carica se je prijazno obrnila k njej in Marija Ivanovna spoznala je v njej tisto damo, katerej je vse tako odkritosrčno povedala pred nekaterimi minutami. Carica poklicala jo je k sebi in jej rekla smehljaje se: Jako sem vesela, da sem mogla držati dano besedo in spolniti vašo prošnjo. Vaša zadeva je končana. Jaz sem prepričana, da je vaš ženin nedolžen. Tu je pismo, katero dajte svojemu bodočemu tustu.

Marija Ivanovna vzela je pismo s tresočimi rokami, zajokala in pala k caričinim nogam. Carica jo je vzdignila in poljubovala in začela se je pogovarjati z njo. Jaz vem, da neste bogati, rekla je, a

jaz sem na dolgu proti hčeri stotnika Miranova. Ne bodite preveč v skrbeh o bodočnosti. Jaz bom že skrbela za vaju.

Ko je potolažila carica ubogo siroto, jo je odpustila. Marija Ivanovna odpeljala se je v ravno istem dvornem vozu. Ana Vlasjevna je teško čakala, da se vrne, potem jo je osipala z vprašanji, na katere je odgovarjala Marija Ivanovna kakor je mogla. Ana Vlasjevna bila je nezadovoljna z njenim slabim spominom, a pripisovala je to provincijalne treznosti in jej velikodušno odpuščala. Še ta dan se je Marija Ivanovna vrnila domov, ne da bi bila šla ogledat Petrograd.

Tu se nehajo zapiski Petra Andrejeviča Grineva. Iz rodovinskih poročil je znano, da so ga spustili iz zapora 1774. leta na najvišje povelje; bil je pri obglavljenji Pugačeva, kateri ga je spoznal mej ljudmi in mu pokimal z glavo, katero so čez jedno minuto mrtvo in krvavo pokazali narodu. Kmalu potem se je Peter Andrejič poročil z Marijo Ivanovno. Njiju potomci žive še zdaj srečno v Simbirskej guberniji. Trideset vrst od *** je selo, ki je lastnina desetih pomeščikov. V jednej gospodskaj hiši vidi se še zdaj lastnoročno pismo Katarine II. v okvirji za steklom. Pisano je očetu Petra Andrejeviča, njega zapopad je opravičba njegovega sinu in pohvala uma in srca hčere stotnika Miranova.

**GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
IZ GIESSHÜBLER**

najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuće piće,
I kas izkušna lek proti trajnom kašlju plućevine I
želodca bolestiti grkljana I proti mēhurnim kataru,
kas I elastioah za probavilo **(PASTILLEN)**
malaj se kod Hinke Mattonija (Karlovi vari u Českoj).

Slovo in zahvala.

Ker mi pri odhodu iz prijazne Vrhnike ni bilo možno, primerno posloviti se od vseh prijateljev Vrhniskih in okoliških, poslovljam se na ta način od njih in kličem jim: "Bog živi jih vse!"

Zahvaljujem se tudi vsem, kateri so mi v zadnjih dneh izkazali pismo ali na drug način toliko naklonjenost, posebno pa osnovateljem odhodnega banketa, prečistim gospodom: F. Kotniku, J. Lenarčiču, J. Grudnu — in vsem udeležencem pri taistem.

(329) **Viktor Globočnik.**

Na prodaj

je v **Dragomerju**, fare Brezoviške pri Ljubljani, hiša z vsemi pripadajočimi poslopji: jeden velik hlev, tri kleti, dva poda itd. z velikim vrtom in njivami čez štiri orale, vse pri hiši. Posestvo je dolga popolnem pristo in se prodaja takoj. — Naslov: **Janez Čuden v Dragomerju št. 11.** (326-1)

Službo išče

30 let star mož, oženjen, slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi zmožen. Jamsčine dá 1000 gld. Kdor dobro, stalno službo preskrbi, dobi 100 gld. — Pisma se prosí adresirati na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (314-3)

Glasovir,

skoraj čisto nov, prodaja se iz proste roke. Napravljen je po najnovejšem sistemu in ima 6 3/4 octav. Stal je 230 gld., a nekoliko se v ceni odjenja. — Več se izve iz uljudnosti pri upravništvu „Slov. Naroda“. (319-2)

**Naznanilo
za graščine in posestnike.
Kupujem
surovo maslo (buter)**

pa le prve vrste in ga potrebujem vsaki teden 20 kil. Cena in način pošiljanja po pogodbi. (316-2)

J. Föderl, Ljubljana.

J. J. Naglas v Ljubljani

na Turjaškem trgu št. 7

se priporoča v izdelovanje vseh

dekoracij po oknih in hišnih pročeljih,

ki bodo potrebna ob navzočnosti Nj. Veličanstva presvitlega cesarja, kakor tudi za pripravo zastav vseh velikostij, grbov, lampijonov itd. po najnižjih cenah.

Da se zamore jamčiti za pravočasno prireditve, prosí se, da se naročila izvedó vsaj do 15. junija. (289-5)

Dobre zidarske

penzeljne (čopiče)

prodaja (332-1)

H. Hauptmann,

zaloga oljnatih barv, firnežev in lakov,
v Ljubljani, v semeniškem poslopju.

VABILO

občnemu zboru,

ki bude

dne 28. maja 1883 ob 7. uri zvečer
v čitalničnih prostorih.

PROGRAM:

1. Ogovor predsednikov.
2. Tajnikovo poročilo o X. društvenem letu.
3. Poročilo blagajnikovo o društvenem gospodarenju.
4. Volitev 20 odbornikov, katerih mora najmenj biti 12 v Ljubljani in mej njimi se zaznamuje posebej prvosednik in blagajnik.
5. Posamičnih članov nasveti.

Za odbor:
Franjo Ravnihar,
prvosednik.

(320-3)

Broom in Phaeton,

dobro ohranjena voza, prodasta se za slepo ceno na **Št. Peterskem predmestju št. 2** blizu mostu. (334-1)

Učenec

se išče, iz dežele, dovelj krepak, z dobrimi šolskimi spričevali, 14-15 let star, ki dobro slovenski in nemški govori, če mogoče iz družega realnega razreda, za galanterijsko prodajalnico. — Natančneje se izve pri upravništvu „Slovenskega Naroda“. (323-2)

**Deželna
Rogaška
slatina.**

Uspešni lek za želodčne bolezni. Najprijetnejša hladilna pijača. V znanih originalnih in novih elegantnih Bordeaux-steklenicah po 1 in 1/2 litra. Dobiva se v vseh večjih prodajalnicah in restavracijah. **Glavna zaloga pri gg. bratih Mayer na Dunaji, Josipu Hoffmann-u v Budapešti, Ertl-u & Krepsch-u v Gradcu in pri vodstvu v Slatini.** (109-4)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

G. PICCOLI,

lekarnar „pri angelji“, v Ljubljani,
na Dunajskeje cesti,
prodaja:

Rudninske vode.

Carlsbader Mühlbrunn, 1 steklenica	gld. —40.
Sprudelsalz, 1 steklenica	1.—.
Franz Josef Bitterwasser, 1 steklenica	—26.
Friedrichshaller Bitterwasser, 1 steklenica	—35.
Giesshübl-Puchsteiner Sauerbrunn, 1 steklenica	—30.
Gleichenberger Constantinquelle, 1 steklenica	—25.
Krondorfovski cesarjevičnj Stefanije vrelco za boleznj želodca, pljuč in grla, 1 steklenica po	—24.
Marienbader Kreutzbrunn, 1 steklenica	—35.
Meerwasser-Mutterlauge, za pripravo morskih kopel, 1 steklenica	—40.
Ofner Rákóczyquelle, 1 steklenica	—22.
Preblauer Sauerbrunn, 1 steklenica	—20.
Selters-Wasser, 1 steklenica	—28.

Naročila se izvršujejo točno proti poštnemu povzetju. (291-1)

Janez Mathian v Ljubljani.

Za svečanosti o priliki navzočnosti Nj. Veličanstva presvitlega cesarja, priporočam se slavnemu občinstvu za izdelovanje raznih

dekoracij

v Ljubljani in drugod po deželi.

Da se v pravem času izvrše naročena dela, prosí se, da se naročé kakor hitro mogoče.

Z odličnim spoštovanjem

Janez Mathian.

(331-1)

Kri čistilne kroglice, c. k. priv., ne smejo bi se v ni-

jednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaženem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah á 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Planinski zeliščni sirop kranjski, izboren zoper

kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolezine; 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Francosko žganje najboljšje vrste, ljudstvu priljubljeni lek; mala steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z obširnim navodom za uporabo.

Anaterinska ustna voda, najboljšje za hranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smrad.

Pariški prašek za dame, najfinejše vrste, bel in rožast, v škateljah po 30 kr., s pravo rožino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.

Gori navedene specialitete, ki so po večletnej izkušnji za **izvrstno uspešne** pripoznane, ima vedno čiste v zalogi in razpošiljava takoj po poštnem povzetju (42-5)

lekarna **Jul. pl. Trnkoczy-ja „pri samorogu“** v Ljubljani, Mestni trg št. 4.